

HORVÁT C1: FELSŐFOK BESZÉDÉRTÉS (GÉPI HANG)

MEGOLDÓKULCS

Válaszoljon az alábbi kérdésekre magyarul, a hallott szöveg alapján!

20 pont

1. Minek a problémája merült fel a nemzetközi kapcsolatok fejlődésével? 4 p.

Különböző nyelveket beszélő emberek társaságában nehéz a kommunikáció. (1)

Ilyen esetekben nagy szerepük van a tolmácsoknak és fordítóknak. (1)

A nemzetközi kapcsolatok fejlődésével (1)

egyre inkább felszínre került a tolmácsolás és a hivatalos nyelv problémája. (1)

2. Melyik nyelv volt valamikor a hivatalos, és mi történt később? 3 p.

Valamikor a latin volt a hivatalos nyelv (1),

később a nemzetállamok megalakulása után (1)

mindenki ragaszkodni kezdett a saját nyelvéhez. (1)

3. Mi történt a XIX. század 80-as éveiben, és miért? 3 p.

Annak érdekében, hogy elkerüljék a felesleges vitákat (1)

és mindenkinek a kedvére tegyenek (1)

a XIX. század 80-as éveiben létrehozták a közös, nemzetközi nyelvet az eszperantót. (1)

4. Honnan ered ennek a nemzetközi nyelvnek a neve? 2 p.

A nyelv neve az alapító lengyel orvos Zamenhofftól ered (1),

aki dr. Eszperantó álnéven jelentette meg az első „nemzetközi nyelvű” tankönyvét. (1)

5. Milyenek tekintették sokan ezt a nyelvet, és milyen ma? 3 p.

Sokan pusztán kitalációnak tekintették ezt a nyelvet, és nem vették komolyan (1).

Az élet azonban bebizonyította, hogy az eszperantó fontos tényező az emberiség fejlődésében (1),

és hogy a jövő nyelvévé is válhat. (1)

6. Miről győződhetett meg az, aki részt vett a szövegben említett konferenciákon? 3 p.

Az eszperantó ma is „élő nyelv”, a társadalmi-politikai élet különböző területein használják. (1)

Aki részt vett ilyen konferenciákon láthatta, hogy akár 50 nyelv képviselői is gond nélkül megértik egymást, (1)

és kitűnően vitatkoznak ezen a közös nyelven. (1)

7. Mi történt 1993-ban? 2 p.

A nemzetközi PEN klub elfogadta, mint irodalmi nyelvet, (1)

így ezen a nyelven is olvashatók már a világirodalom remekművei. (1)

SZKRIPT

Jezik naš zajednički ili materinski

U društvu ljudi različitih jezika mnogo problema ima u njihovom komuniciranju, to jest međusobnom sporazumijevanju. U takvim slučajevima veliku ulogu imaju tzv. tumači, prevoditelji koji znaju najmanje dva jezika. Razvojem međunarodnih veza sve je više dolazilo na površinu i problem „tumačenja“, kao i pitanje „službenog jezika“. Nekada je to bio latinski, a poslije oblikovanja nacionalnih država svatko se držao svojega jezika. Da bi se izbjegle suvišne prepirke i svakome udovoljilo, 80-ih godina 19. stoljeća osnovan je zajednički, međunarodni jezik „esperanto“. Ime jezika potječe od njegova utemeljitelja, poljskog liječnika Zamenhofa, koji je pod pseudonimom dr. Esperanto („onaj koji se nada“) objavio prvi udžbenik „međunarodnog jezika“.

Mnogi su taj jezik smatrali pustom izmišljotinom i nisu ga uzimali ozbiljno. Život je, međutim, pokazao da je esperanto važan čimbenik i da on može postati jezikom budućnosti. Esperanto je i danas „živi jezik“ na raznim područjima društveno-političkoga života, na mnogim međunarodnim konferencijama i kongresima. Onaj tko je sudjelovao na takvim forumima, mogao se uvjeriti kako se predstavnici pedesetak jezika bez ikakvih problema sporazumijevaju na zajedničkom jeziku, kako savršeno raspravljaju o bilo kakvim pitanjima i temama. Međunarodni PEN klub ga je 1993. godine priznao književnim jezikom, pa se danas već i na esperantu mogu čitati mnoga remek-djela svjetske literature. Nedavno su na esperanto prevedene i u posebnoj zbirci objavljene i riječi naših književnika – Hrvata u Mađarskoj.